

Можливості пороеджеоскопічної експертизи та її використання у розслідуванні кримінальних правопорушень

Павліченко І.Б., здобувач вищої освіти 3-го курсу ННІ №1 НАВС.

Науковий керівник: доцент кафедри криміналістики та судової медицини, кандидат юридичних наук **Патик Л.Л.**

Першим звернув увагу на пори, які відображаються в слідах рук, відомий криміналіст Едмон Локар. Пори привернули увагу вченого під час вивчення додаткових ознак в будові узорів, які б дозволили провести ідентифікацію при недостатній кількості деталей – ознак. Крім пор, у слідах відображаються також виступи та впадини – невеликі нерівності на бокових краях папілярних ліній. Першим можливість їх використання для ідентифікації особи обґрунтував український вчений Г. Л. Грановський у 1952 році.

Передусім в пороеджеоскопічному дослідженні для ідентифікації особи як окремі ознаки будови папілярних ліній використовують не самі пори, а особливості будови пор та особливості їх розміщення на гребенях папілярних ліній, на дні яких є отвори потових залоз.

Основні принципи дослідження: 1) глибоке і ретельне дослідження слідів у цілому, окремих ознак папілярних узорів і папілярних ліній, які в них відобразилися, а також їх мікрорельєфу; 2) аналіз особливостей будови папілярних ліній, оцінка їх сукупності при вирішенні питання щодо придатності слідів для ідентифікації особи; 3) проведення за елементами мікрорельєфу папілярних ліній порівняльного дослідження слідів зі зразками відбитків (відтисків) папілярних узорів особи, яку перевіряють, та встановлення між ними збігу або розбіжності.

Об'єктами дослідження пороеджеоскопічної експертизи є: 1) сліди рук (ступень босих ніг), папілярні узори яких обмежені за своїми розмірами та містять недостатню для ідентифікації особи кількість окремих ознак; 2) зразки відбитків рук, ступень босих ніг.

Дослідження у межах пороеджеоскопічної експертизи проводять у такі стадії:

1) попереднє дослідження (необхідність у проведенні пороеджеоскопічної експертизи виникає на стадії визнання сліду непридатним для ідентифікації особи за сукупністю загальних та окремих ознак будови папілярного узору);

2) роздільне дослідження (полягає у виявленні та вивченні традиційних загальних, окремих ознак, окремих ознак мікрорельєфу папілярних ліній та формуванні висновку про придатність сліду для ідентифікації).

3) отримання зразків для порівняльного дослідження (дактилокарта, яку надають для порівняльного дослідження має бути якісною, дактилоскопіювання має бути проведено відповідно до вимог, що висувається до такого виду відібрання зразків);

4) порівняльне дослідження (на цій стадії здійснюють пошук потрібної ділянки на порівнювальних зразках і порівнюють окремі ознаки сліду та особливості будови пор і контурів папілярних ліній, виявлених при вивченні сліду, з однойменними ознаками відбитків);

5) оцінка результатів дослідження (оцінку збігів проводять за максимально можливою кількістю параметрів ознак, що збігаються, враховуючи при цьому різний ступінь варіативності цих параметрів при відображенні ознак у слідах);

6) формулювання висновку експерта та оформлення результатів експертного дослідження (висновок експерта з пороеджеоскопічного дослідження слідів папілярних узорів, формулюється в категоричній формі: збігається слід з відбитком чи ні).

Підводячи підсумки варто зазначити, що головною особливістю пороеджеоскопічного дослідження слідів папілярних узорів є те, що деталі будови папілярних узорів у слідах наявні в обмеженій кількості і мають іншу якість: вони є загальними ознаками, а окремими ознаками, які індивідуалізують слід, будуть особливості пор та будови країв папілярних ліній; іншими словами, деталі папілярних узорів при пороеджеоскопічному дослідженні є орієнтирами, відправними точками для подальшого ідентифікаційного дослідження за мікроознаками.